

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Městys Březová**, sídlem Březová, Březová 106, zastoupeného Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem Mohelnice, Olomoucká 36, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o kasační stížnosti žalobce ze dne 11. 5. 2020,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho právní zástupkyně advokátky Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 14. 5. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 11. 5. 2020. Po posouzení jejího obsahu však dospěl k závěru, že podání stěžovatele nenaplnuje veškeré náležitosti, které ve vztahu ke kasační stížnosti stanovuje § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 37 odst. 3 téhož zákona.

[2] Tento soud konkrétně shledal, že stěžovatel identifikoval rozhodnutí krajského soudu, vůči němuž má jeho kasační stížnost směřovat, jako „*rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af 5/2019 ze dne 4.5.2020*“ (důraz přidán), přičemž však současně přílohou svého podání stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu předložil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2020, č. j. 22 Af 5/2020 – 34, jímž byla zamítnuta jeho žaloba, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2019, č. j. 49721/19/5000/10610-711361. Posledně uvedeným rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 18. 7. 2019, č. j. 2932201/19/3200-31474-803525, jímž bylo vyměřeno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že údaje, jimiž stěžovatel identifikoval napadané soudní rozhodnutí ve své kasační stížnosti (datum vydání a číslo jednací), neodpovídaly údajům vyplývajícím z přiložené kopie rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě. Nejvyšší správní soud přitom nad uvedené dále shledal, že k náležité identifikaci kasační stížnosti napadaného rozhodnutí nepostačuje ani stěžovatelem uvedené označení správních rozhodnutí I. a II. stupně, o nichž mělo být (údajně) jím identifikovaným rozsudkem krajského soudu

rozhodnuto, a to opět vzhledem k nesouladu v čísle jednacím (správní rozhodnutí II. stupně), respektive datu vydání (správní rozhodnutí I. stupně) mezi textem kasační stížnosti a k ní přiloženého rozsudku. Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud nepovažoval požadavek ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. na náležité označení rozhodnutí, proti němuž stěžovatel svou kasační stížností směřuje, za naplněný.

[3] Z hlediska dalších náležitostí, které musí kasační stížnost ve smyslu 106 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 37 odst. 3 s. ř. s., splňovat, Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel svým podáním ze dne 11. 5. 2020 nedostal ani požadavku na řádné uvedení toho, co navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá (petit), stejně jako náležitého vymezení rozsahu, v němž rozhodnutí, proti němuž svou kasační stížností směřuje, napadá. Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl, že stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že požaduje zrušit „*napadený rozsudek*“ v plném rozsahu a zavázat žalovaného k úhradě nákladů řízení. S ohledem na shora rozebraný zásadní nedostatek v identifikaci rozhodnutí, které má stěžovatel v úmyslu svou kasační stížností napadnout, však dospěl k závěru, že je třeba za nevyhovující považovat i takto formulované, od označení rozhodnutí se přímo odvíjející (viz odkaz na „*napadený rozsudek*“), vymezení rozsahu, v němž příslušné rozhodnutí napadá, stejně jako i samotného petitu. Vyšel tak ze skutečnosti, že bez jednoznačné identifikace napadaného rozhodnutí, tj. „napadeného rozsudku“, nelze mít za nesporné ani to, v jakém rozsahu stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá a čeho se svým podáním domáhá (co navrhuje).

[4] Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud výrokem III usnesení ze dne 15. 5. 2020, č. j. 3 Afs 155/2020 – 21, stěžovatele, prostřednictvím jeho právní zástupkyně, vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 11. 5. 2020 o řádné označení rozhodnutí, proti němuž kasační stížností směřuje, dále vymežil rozsah, v němž takto označené rozhodnutí napadá a uvedl, co navrhuje (petit). Současně jej tento soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

[5] Usnesení bylo doručeno do datové schránky právní zástupkyně stěžovatele dne 25. 5. 2020, lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto začala plynout dne 26. 5. 2020 a její poslední den dopadl na čtvrtek 25. 6. 2020 (viz § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[6] V rámci této lhůty doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu dvoje podání. První představovalo „*toliko*“ sdělení k nákladům řízení ze dne 29. 5. 2020. Pro úplnost však soud přesto podotýká, že rovněž zde bylo kasační stížností napadané rozhodnutí vymezeno odchylně jak od identifikačních údajů rozsudku, který stěžovatel přiložil ke své kasační stížnosti, tak i od označení napadaného rozhodnutí, jak jej provedl v rámci textu samotné kasační stížnosti (viz bod 2 tohoto usnesení). Zmíněné sdělení konkrétně uvádělo, že kasační stížnost směřuje „*proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, č.j. 22 Af 29/2019 ze dne 4.5.2020, kterým rozhodl o správní žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 27180/19/5000-10610-711361 ze dne 28.6.2019 o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí FÚ pro Moravskoslezský kraj č.j. 3964209/18/3200-31474-803525 ze dne 19.12.2018*“ (důraz přidán). Z tohoto označení by bylo lze teoreticky dovozovat, že stěžovatel dané podání (možná) ve skutečnosti směřoval ke sp. zn. 2 Afs 146/2020, jestliže pod touto spisovou značkou vede u Nejvyššího správního soudu, zastupován toutéž právní zástupkyní, řízení o související kasační stížnosti směřující proti rozsudku *citované* spisové značky (avšak odlišného data vydání), který se týká správních rozhodnutí odpovídajícím *citovaným* identifikačním údajům. Stěžovatel nicméně rozebírané sdělení zcela explicitně podal ke sp. zn. 3 Afs 155/2020. Ani z tohoto podání ze dne 29. 5. 2020 tedy Nejvyšší správní soud nemohl dovodit jednoznačnou identifikaci soudního rozhodnutí, které stěžovatel měl v úmyslu svou kasační stížností ze dne 11. 5. 2020, vedené pod sp. zn. 3 Afs 155/2020, napadnout. Nadto se nejednalo

pokračování

o doplnění kasační stížnosti, ale, jak Nejvyšší správní soud uvedl výše, toliko o sdělení ohledně nákladů řízení.

[7] Druhým podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu v rámci lhůty stanovené usnesením č. j. 3 Afs 155/2020 – 21, bylo již samotné doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 6. 2020. V něm stěžovatel uvedl, že tímto „opravuje chybu v psaní“ a doplňuje svou kasační stížnost tak, že tato směřuje „proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, č.j. 22 Af 5/2020, který nám byl doručen dne 4.5.2020“. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ani tímto svým podáním nedostal výzvě obsažené pod výrokem III usnesení č. j. 3 Afs 155/2020 – 21.

[8] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“

[9] Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. „[z] každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno“.

[10] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“

[11] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

[12] Z již výše citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a uplatňuje se v něm i obecný princip *vigilantibus iura* (viz například rozsudek tohoto soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z www.nssoud.cz). Stěžovatel tak má, mimo jiné, vedle identifikace rozhodnutí, proti němuž kasační stížností směřuje, povinnost označit též rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu; takovým rozsahem kasační stížnosti (s výjimkou uvedenou v § 109 odst. 3 větě za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán.

[13] Stěžovatel byl v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, a to doplněním řádného označení rozhodnutí, proti němuž kasační stížností směřuje, dále vymezením rozsahu, v němž takto označené rozhodnutí napadá a uvedením toho, co navrhuje (petitu), přičemž byl současně poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitěmu poučení však stěžovatel vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě shora rozebíranými podáními řádně neodstranil. Jedná-li se o požadavek na náležité označení rozhodnutí, které stěžovatel měl v úmyslu svou kasační stížností ze dne 11. 5. 2020 napadnout, připomíná zdejší soud, že stěžovatel, ať již šlo skutečně toliko o „chybu v psaní“ či nikoli, pochybil při jeho vymezení v rámci kasační stížnosti (při srovnání s rozhodnutím, které k ní současně přiložil), jak u čísla jednacího (kdy uvedl toliko spisovou značku nadto s nesprávným rokem), tak u datu vydání (které dle doplnění kasační stížnosti snad zaměnil s datem jeho doručení), ale též při označení správních rozhodnutí, jichž se měl daný rozsudek týkat. V rámci sdělení o nákladech řízení ze dne 29. 5. 2020 potom označil (patrně) soudní rozhodnutí, ve vztahu k němuž ve skutečnosti vede řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Afs 146/2020. V doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 6. 2020

pak stěžovatel (opět) rezignoval na „*plné*“, tj. zcela jednoznačné označení napadaného rozhodnutí ve smyslu uvedení jak data jeho vydání, tak čísla jedacího, neboť se omezil toliko na spisovou značku a datum jeho doručení. Toliko pro úplnost by přitom ve vztahu k tomuto údaji bylo možné přísně vzato konstatovat, že bez náležité identifikace rozhodnutí, které mělo být doručeno, nemá plnou vypovídací hodnotu.

[14] Nejvyšší správní soud v návaznosti na shora uvedené opětovně připomíná, že řádné označení soudního rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, představuje zákonnou náležitost podání stanovenou § 106 odst. 1 s. ř. s. Je tedy na stěžovateli samém, aby napadané rozhodnutí, a to ideálně již v rámci kasační stížnosti, označil takovým způsobem, který neponechá prostor pro jakoukoliv pochybnost o tom, jaké rozhodnutí skutečně napadá. Nejvyšší správní soud, aby tuto náležitost z dílčích, nadto vzájemně si odporujících údajů za stěžovatele dovozoval. Navíc, i kdyby snad bylo ještě možné, přes uvedené přetrvávající nedostatky/nejasnosti, na základě doplnění ze dne 1. 6. 2020 dospět k identifikaci soudního rozhodnutí, které měl stěžovatel v úmyslu ve skutečnosti svou kasační stížností ze dne 11. 5. 2020 napadnout, nelze odhlédnout od skutečnosti, že v rozporu s výzvou obsaženou ve výroku III usnesení č. j. 3 Afs 155/2020 – 21 stěžovatel v doplnění kasační stížnosti zcela rezignoval na uvedení rozsahu, v němž takto „*identifikované*“ rozhodnutí napadá, stejně jako formulaci petitu, a to navzdory skutečnosti, že v rámci odůvodnění odkazovaného usnesení byl zcela explicitně upozorněn, že „*[b]ež jednoznačné identifikace napadaného rozhodnutí totiž nelze mít za nesporné ani to, v jakém rozsahu se stěžovatel domáhá jeho přezkumu a čeho se svým podáním dovolává (co navrhuje)*“ (důraz přidán), v souladu s čímž byl výrokiem III téhož usnesení vyzván právě i k doplnění rozsahu, v němž řádně označené soudní rozhodnutí napadá, stejně jako petitu kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud považuje za podstatné v tomto kontextu zdůraznit, že stěžovatel se v doplnění své kasační stížnosti neodvolal dokonce ani na konstatování (jakkoliv bylo v souladu s výrokiem III usnesení č. j. 3 Afs 155/2020 – 21 na místě *konkrétně* uvést rozsah, v němž doplněním „*identifikované*“ soudní rozhodnutí napadá, a čeho se kasační stížností domáhá), že setrvává na rozsahu napadení a návrhu (petitu), který ve vztahu ke zcela nenáležité identifikovanému soudnímu rozhodnutí zmínil v kasační stížnosti.

[15] Nad rámec shora řečeného Nejvyšší správní soud dodává, že při hodnocení náležitostí kasační stížnosti a jejího doplnění ze dne 1. 6. 2020 nemohl zcela odhlédnout ani od skutečnosti, že stěžovatel je v nyní vedeném řízení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátkou, tedy právním profesionálem. Tomuto soudu je přitom z jeho rozhodovací činnosti známo, že právní zástupkyně nynějšího stěžovatele zastupuje účastníky řízení o kasačních stížnostech před Nejvyšším správním soudem pravidelně, a disponuje tak nejen teoretickými znalostmi, ale též praktickými zkušenostmi z oblasti soudního řízení správního. I v případě, že by nešlo o advokátku (advokáta), jež pravidelně vystupuje v řízeních vedených u tohoto soudu, měla by být již z titulu své funkce plně schopna dostát požadavkům, které § 106 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 37 téhož zákona, stanoví ve vztahu k náležitostem kasační stížnosti, tím spíše, byl-li stěžovatel výrokiem III usnesení č. j. 3 Afs 155/2020 – 21 zcela konkrétně poučen, jaké nedostatky Nejvyšší správní soud ve vztahu k jeho kasační stížnosti ze dne 11. 5. 2020 shledal, a jak ji má ve stanovené lhůtě doplnit.

[16] Nejvyššímu správnímu soudu tak v souhrnu všech shora uvedených skutečností nezbývá než konstatovat, že stěžovatel navzdory jednoznačné výzvě obsažené pod výrokiem III usnesení č. j. 3 Afs 155/2020 – 21 a poučení o následcích, které nastoupí v případě, že této nevyhoví, vyčtené vady kasační stížnosti v soudem stanovené lhůtě řádně neodstranil. Protože tak nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

pokračování

[17] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[18] O vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli bylo rozhodnuto v souladu s § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého „[b]y-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. července 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu